

ningsfuld Lov, saa er der gjort et stort Skridt ind paa den rigtige Vej. Endvidere skal jeg sige, at ifølge min Erfaring, dels hjemme fra, dels ifølge Beretninger fra andre Steder, er det jo en almindelig Kendsgerning, at det at have noget at arbejde med, der er ens eget, styrker Selvfølelsen, Selvagtelsen og Selvholdelsesdriften, udvikler Selvstændighed og Dygtighed, ligesom det ogsaa udvikler det økonomiske Velbære. Jeg behøver ikke at komme nærmere ind paa dette over for det høje Ting, jeg stoler nemlig paa, at ærede Medlemmer ville have gjort en lignende Erfaring i rigt Maal.

For saa vidt er jeg altsaa meget glad ved den Opgave, Kommissionen har faaet anvist, men jeg skal dog være enig med det ærede 5te Medlem for 1ste Kredss (Knudsen) i at udtale, at jeg kunde have ønsket, at Kommissionens Opgave havde strakt sig noget videre, og at den i alt Fald var kommen til at staa med noget friere Hænder. Der er jo nemlig mange andre Ting med Hensyn til Arbejdsproblemalet, der staa paa Dagsordenen og kunne trænge til Overvejelse. Med Hensyn til den Slags Ting have vi jo et rigt Forbillede i den store Landbokommission, som den forrige Taler omtalte, og dens Arbejde særlig fra 1786 til 1814, der gik i saa mangfoldige Retninger. Jeg skal ikke lægge Beslag paa det høje Tings Tid ved at skildre de Foranstaltninger, som da bleve truffene i saa mangfoldige Retninger; jeg vil blot sige, at vi her have et stort og rigt Forbillede til Efterligning. — Med Hensyn til Kommissionens Sammensætning skal jeg sige, hvad der allerede er udtalt, at ogsaa jeg for mit Vedkommende kunde have ønsket at faa den noget anderledes. Jeg finder det oprindelige Forslag heldigere, som gik ud paa, at der skulde være 5 valgte af Regeringen, altsaa af Indenrigsministeren, og 5 valgte af hvert Ting, og jeg forstaaer ikke rigtig, hvorfor man har forladt det oprindelige Forslag. Det Hensyn, som jeg ganske vist har hørt nævne, at forskellige Landbforeninger skulde, som man mener, være heldigere med at vælge virkelige Landmænd, Mænd, som have et særligt Kendskab til den Slags Ting, til de Forhold, som her omtales, kan jeg ikke rigtig godkende. Jeg tror, at baade dette Ting og det andet Ting have saa mange Landmænd i deres Midte, der eje saa rigt et Kendskab til de herhen hørende Forhold, at de lige saa godt ville kunne være i Stand til at vælge til Medlemmer af denne Kommission dygtige og praktiske Mænd som Foreninger uden for Rigsdagen, og jeg kan derfor ikke finde, at det Hensyn har nogen

særlig Berettigelse. Vilde man endelig udvide Kommissionen ud over det oprindelige Forslag, vilde jeg finde, at det kunde være heldigt, at man havde sagt som saa, at Regeringen vælger 7 og hvert af Tingene 7 Medlemmer, altsaa i alt 21. Dette Tal vilde desuden have den Fordel, at alle Partier her paa Rigsdagen baade i Folketinget og Landstinget kunde vente at blive repræsenterede i denne Kommission, og det vilde dog have sin Betydning, endog saa sin meget store Betydning.

For øvrigt vil jeg i Forbigaaende nævne en Ting, som baade denne Gang og ofte tidligere har forundret mig noget, nemlig dette at man, saa vidt mig bekendt, stadig glemmer, at vi i vor Grundlov have en § 46, der handler om parlamentariske Kommissioner. Lignende Bestemmelser har man i andre Landes Grundlove, og disse parlamentariske Kommissioner blive meget benyttede i forskellige andre Lande, saa vidt mig bekendt særlig i Norge, og navnlig ogsaa i England, men jeg mindes ikke, at de ere blevne benyttede her. Jeg synes, det kunde have været ret praktisk, om vi for en Gangs Skyld — vi have jo haft saa mange Regeringskommissioner, og de have ikke altid været heldige — havde nedsat en parlamentarisk Kommission i et saa stort og betydningsfuldt Spørgsmaal som dette. Det er nu ikke slet, og det kan jo ikke nytte at tale om noget, der ikke ligger for. Jeg har ligesom den sidste ærede Taler ikke noget Haab om at faa § 1 forandret med Hensyn til Kommissionens Sammensætning. Jeg antager, at Forslaget vil blive til Lov, saaledes som det her foreligger, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre herved. Jeg skal kun udtale det Dulle og det Haab, at den maa blive sammensat saaledes, at den maa faa en levende Følelse af Opgavens Betydning, at den med Dygtighed vil tage fat paa sin Gerning, og at det vil lykkes den at bringe virkelig praktiske Forslag frem for Lovgivningsmagten i de her omhandlede Djemed.

Breinholdt: Lige som det ærede Medlem, der nu talte, straks fra Begyndelsen sagde, at han af Hensyn til Tiden vilde søge at indskrænke sig det mest mulige, saaledes vil jeg bestræbe mig for det samme, og jeg tror at kunne gøre det i lidt større Udtræning end det lykkedes det ærede Medlem. Jeg skal derfor, for at fatte mig meget kort, sige, at i mangt og meget, maasse endog i det store og hele kan jeg slutte mig til de Udtalelser, vi hørte fra det ærede 2det Medlem for 11te Kredss (Th. Nielsen), og ligesaaledes kan jeg i meget slutte mig til, hvad